

TURAI LAURA

Vice Versa

rosszá gyógyít a semmi
 nem félni, halnak lenni
 látomás bármi áron –
 pihenj a havon nyáron –
 mondd meg a télnek, hogy gyáva
 sarokba szorulva várja
 a holló vérét s a kést
 mely szép, szép és bátor
 ó, elég már a lelki sikátor
 porig ég a lelki sikátor
 gyáva a tél, s a nyár tombol, lángol

Ne tűnj el

Ne tűnj el még, a félelem, hogy
 virágok szirmával hullasz halmazokra
 hirtelen halállal
 drágakövekbe mártott
 gyémántnyilakra szabdal
 hiába minden éjjel?
 fenyőnyugalmú nappal?
 tüskéim örökre zölden
 mérik a mérget a faggyal...

ne tűnj el felhőiddel
 Nézz rám a virradattal!

Gyulai dal

K. O.-nak

Egy kert a napsütésben.
 Porszemből nő az éden
 a báb kifeslik lágyan
 pillangó-fehéren
 szűrő szép szivárvány
 két kék csend a zajban
 hullt szilva lángja lobban
 kék-zöld-piros kezében
 minden sötét kiáltvány
 mi nem ragyoghat onnan
 várkastélyba röppen
 félt a dús vadonban
 mint hú lovag csatából
 megérkezett az éjben
 míg sárkányfejek sípoltak
 a tegnap tenyerében.

Léleknapló

I.

tengerkék pikkelyre akadni reggel
délben inni bármit hogy szűnjön a nincs
angyali fűz sikló fényére feszülni
hogy sós sirályéjbe villanjon a vagy

II.

ahogy a forró kincsek közt a láthatatlan jégcsap
pernyi életével fehér márványt mos
a csenddé vált Piéta szemközbe moccan,
ködben test vacog
ahogy tavi hal szeméből áll ki a horog...

holdra vetett ígéretetek mindenébe holtan
éles fényű késeken hat kvarckristály ragyog

